

ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

6 червня 2018 року
№ 22 (61)

Слово до читачів
у День свята
журналістів України

Наші пера - це ті ж багнети

ЯК ГАДАЄТЕ, що найбільше сьогодні хвилює й обурює українців? Недавно ще на першому місці у цьому «рейтингу» перебували шахрайські оборудки з тарифами на комунальні послуги, також непереливки від пенсійної і медичної реформ. Але три місяці тому опитування Фонду «Демократичні ініціативи» і Центру Разумкова засвідчили, що найбільшою бідною Україною люди вважають тотальну корупцію, причому перш за все у найвищих ешелонах влади і органах правопорядку, але кінчаючи аж корупцією в органах державної і самоврядної влади на місцях. А раз так, то соціологи згаданих служб забажали дізнатися, а хто на думку населення найкраще у нас бореться з корупцією? І ось щойно, 1 червня ц. р., Фонд «Демократичні ініціативи» і Центр Разумкова оприлюднили результати і цього свого дослідження.

То якщо думаєте, наче у цій ділі поза конкуренцією відповідні служби, яких останнім часом наплодилося у нас більше, ніж треба, тоді помиляєтеся. Скажімо, НАБУ – Національне антикорупційне бюро України – відмітили лише 11% опитаних. Нижче за визнанням щільно розмістилися всілякі громадські антикорупційні організації і формування (10,5%) та окремі політики і діячі на зразок народних депутатів чи лідерів тих або інших рухів і партій – 10%. А ось такі служби, як САП – Спеціальна антикорупційна прокуратура – та Національне агентство з питань запобігання корупції набрали менше, ніж по п'ять відсотків голосів. І вже зовсім на ганебному останньому місці опинилася Національна рада з антикорупційної політики, створена при Президенті України.

Тоді ж хто на переконання українців найбільш ефективно викоринює у нас таке тотальне наразі зло, яким є уже злочинний та нищівний для держави мафіозно-корупційний спрут? На превеликий жаль, 48 відсотків опитаних нині не бачать жодної інстанції, яка б активно, наполегливо та послідовно боролася з корупціонерами. Вважайте, що це половина нашого населення тримається такої думки. Сумно від настільки песимі-

стичної соціології, звісна річ, панове. Зате на цьому фоні з'ясувалося наступне: українці вважають, що найзапекліше викоринюють у нас корупцію журналісти. Таки так – 26 відсотків опитаних (!) непримиренних борців з корупцією углядили «у засобах масової інформації». Схоже, що за останні п'ять років це вперше повертається довіра до преси, радіо і телебачення та електронних ЗМІ. І це не зважаючи на те, що водночас народ шкодує – бойових пер та мікрофонів-штиків сьогодні в Україні однак замало. Приміром, практично усі провідні центральні телеканали, котрими володіють олігархи, на цей рахунок не в повазі серед населення. А серед вседержавних друкованих засобів, себто серед київських газет, тільки дві на думку людей заслуговують визнання. Це «Україна молода» і «Сільські вісті».

То у цьому зв'язку з'явилися стовідсоткові аргументи, що у нас на Дніпропетровщині тепер теж є свій лідер в непримиренній борні із всілякими корупціонерами. Це наш «Фермер Придніпров'я», який практично для усіх місцевих можновладців, грабіжників і хабарників, чиновників і організованих злочинних угруповань, тих же рейдерів і навіть правоохоронців, для

тієї ж прокуратури і тієї ж Національної поліції, а особливо для продажних судів геть несподівано прийшов до людей, передусім сільських, зі своєю принциповістю і правдою. Все одно, що від переляку чи бодай здивування там і тут запитували «А що це за «географічні» новини?» І докидали, що а навіщо вони нам? Як добре було, мовляв, поки практично всі інші місцеві газети, телеканали та інші рупори гласності покірно лягли під діючу владу і слухняно склали руки, точніше пригнулися в покорі!

І була обрана тактика: «Фермер Придніпров'я» намагалися не помічати. Впритул не бачили нашу газету. Та ось треба було такому статися: того ж дня – себто минулої п'ятниці 1 червня, - коли «Демократичні ініціативи» і Центр Разумкова оголосили результати свого соціологічного опитування, у Дніпрі відбулося велелюдне й урочисте зібрання обласної організації Національної Спілки журналістів України. Відбулося напередодні Дня журналіста України – свята, яке тепер у нас з року в рік традиційно відзначається 6 червня. А треба сказати, що на Дніпропетровщині співтовариство негатових працівників різних нині мас-медіа дружне та згуртоване, яке справедливо су-

дить про своїх колег і не дає нікого з них в обиду. Навпаки, намагається чесно і прямо давати усім оцінку, на яку вони заслуговують. І, передусім, коли підбивають підсумки та називають імена переможців здавна уже традиційних творчих конкурсів. Так от, на цей раз вперше у своїй історії переможцями журі конкурсів назвали і авторів нашої газети – газети обласної Асоціації фермерів та приватних землевласників «Фермер Придніпров'я». Причому, серед тих визнано, хто якраз пише про жакливі уже діяння корупціонерів усіх мастей. У номінації «Краща публіцистична робота року», яку було засновано на честь у минулому відомого журналіста-власника «Комсомольської правди» Аркадія Пальма, за публікацію «Хто зупинить «дорогу смерті?»» перемогу присуджено нашому кореспонденту Григорію Давиденку. Ще один автор «Фермера» - Микола Нечипоренко - став переможцем у номінації «Журналістське розслідування». Йому перемога дісталася за цикл публікацій стосовно рейдерства у земельній сфері.

Вітаючи своїх колег з заслуженими нагородами, ми зі свого боку маємо право сказати, що їхні успіхи – це успіх і газети «Фермер Придніпров'я» та її редакції. Це нашу газету помітили і визнали ту позицію, ту редакційну політику, які ми обрали у своїй професійній творчій діяльності. Отож курс, за яким ми вирушили зі своєю газетою до читачів. І з якого, запевняємо вас, шановні наші передплатники, не звернемо ні за яких обставин. Колись на зорі Радянської ще влади поет Володимир Маяковський дуже хотів, щоб до багнета прирівняли його безжалюдно до ворогів народу слово. Нас важко запідозрити в схильності до більшовиків, однак не сумніваємося, що сьогодні Україна дожила до того, коли також доводиться гострити пера – тих, хто грабує і знищує нас, взявши таку гору, що мовчки обходить та обминати її навіть небезпечно. Тут уже, якщо згадати й Тараса Шевченка, треба добре вигострити сокиру та заходжуватися будити й вирубувати майже уже непролазні хащі корупції і злочинності. Таке завдання ставить перед собою і газета «Фермер Придніпров'я». Бо ми, якщо вертатися до Маяковського, з тими, хто вишов мести й будувати – рішуче геть вимітати всю нечисть з нашої землі та розбудовувати справедливу і правову Україну для її народу.

Редакція газети
«Фермер Придніпров'я»

ЛЮДИ, СХАМЕНІТЬСЯ: БУДЬТЕ ПИЛЬНИМИ!

Навчить чи не навчить біда наших людей
обирати для себе гідну владу?

ОСТАННІ вибори в новоутворених об'єднаних територіальних громадах, які відбулися майже півтора місяця тому, загалом на державному рівні Комітет виборців України визнав найбруднішими з усіх, котрі пережив наш народ за роки своєї незалежності. Їхали, коротше, ми їхали, і нарешті прийшли. Гірка й сумна іронія тут доречна. Бо ж виходить, що насправді вперто рухаємося не до демократії, правничих засад і тієї ж Європи, а кудись зовсім не туди – швидше у зворотному напрямку рачкуємо назад. Але найгірше нині полягає в тому, що напередодні цих виборів політологи, експерти, лідери та активісти багатьох політичних сил мало не в один голос заявляли: чекаємо з нетерпінням, як там і тут виборці у громадах розпорядяться власною долею і зуміють відокремити зерна від половини та обійтися без порушень виборчого законодавства. Оскільки це немов «примірка викройки» наступних - уже незабаром не-

минутих у нас - і парламентських, і президентських. Тобто на якому рівні та з якими наслідками пройдуть у первинних осередках-громадах, на такому ж відбудуться і майбутні загальнодержавного значення. Як в краплині води ми розгледимо, мовляв, якої влади заслуговує і гідний нарешті український люд. Тим паче, після геть неймовірних страждань, повнір'янь і втраг. Та чи чесно і порядно і йому дадуть змогу, і він сам спроможеться обрати тих, хто переїматиметься над усе розбудовою держави, а не нагромадженням приватних капіталів. Більш ніж доленосу значимість наступних виборів глави держави і депутатів Верховної Ради важко переоцінити: Україну після багатообіцяючої ніби Революції гідності поглинув, навпаки, морок. Вона опинилася на грані або-або. Або запануємо дійсно у своїй сторонці, або розбіжимося по світах знедоленими і жебраками. То від того, кого на цей раз оберемо, залежить, прямо скажемо, бути чи не бути Україні бодай колись потужною і гордою,

економічно розвинутою і по вінця багатою та заможною. І винятково чи передусім країною для її народу, а не до кінця розграбованою й зруйнованою злодіями та негідниками усіх мастей. То що виходить – нам уже не уникнути ні біди, ні фіаско, більше того – руїни, коли українському роду не знайдеться й місця на своїй землі, якщо не просто знову вибори брудні та з численними зловживаннями й порушеннями, а навіть найбрудніші за всю новітню історію та з порушеннями, які доводиться вважати безпрецедентними та поза будь-якими не тільки законами, нормами, статтями, параграфами і комами, а і принципами людської моралі та, тим паче, Божих заповідей?

А тепер давайте скажемо собі чесно й відверто, що під час найбрудніших виборів в масштабах усієї держави знайшлася територіальна громада, котра відзначилася

Децентралізація.dp.ua

най-, най-, найбруднішими. Найойгіднішими, найпотворнішими, якщо хочете. Це Піщанська громада нашої з вами області. Хоч, точніше кажучи, на перших етапах не сама громада себе ганьбила, а ті, хто закурив тут схему-сценарій зневажання волі народу. А вже піщанцям довелося ціною надмірних зусиль долати численні перепони й підніжки, наперекір – уже прямо будемо говорити – ворогам народу відстоювати свої інтереси. Однак чим же уся ця боротьба скінчилася? – ось питання, яке сьогодні не дає спокою і хвилює. Бо оптимістичними виявилися тільки ілюзії, а не надії та сподівання, як дозволив собі вислови-

тися піщанський громадський активіст В'ячеслав Горобець. Так от, оскільки «Фермер Придніпров'я» пильно стежив за всім, що відбувалося у Піщанці напередодні виборів і кілька разів писав про це зі своїх принципово об'єктивних позицій, то має усі права і підстави тепер підвести своєрідні підсумки. І на тих же таки принципових засадах, якими б вони приємними чи неприємними не були для жителів 3-х колишніх сільських рад, Орлівщинської, Піщанської та Знаменівської, і однієї Меліоративненської селищної. Правді прямо треба дивитися в очі.

Читайте - стор. 4, 5

Купуйте увага! у перевірених постачальників!

Останнім часом в області почастишали випадки, коли шахраї, користуючись довірливістю і порядністю селян, брали гроші, а натомість нічого взамін не постачали. На таку «оборудку» потрапляли й фермери, коли купували мінеральні добрива, насіння. Безслідно розчинялися у каламутній воді шахрайських схем сотні тисяч гривень, зароблених тяжкою хліборобською працею. Причому все виглядало настільки правдоподібно – телефонні розмови, рахунки на оплату, навіть транспорт, що ніби ось-ось має привезти замовлене... І раптом... абонент поза зоною доступу, і всі кінці у воду! Основний «козир» шахраїв, як правило, – ціна. Часто вона на тисячу гривень менша, ніж дають скрізь. І навіть бували фермери не могли встояти, і, «економлячи тисячу», втрачали сотні тисяч.

На порозі жнива. Тож потрібно пам'ятати, що вони почнуться не тільки у фермерів, аграріїв, але і тих, хто звик «збирати врожай» шляхом обману та маніпуляцій. Аби не потрапити в неприємну ситуацію й зберегти гроші, ТОВ «Фермерів та приватних землевласників», яке створене при обласній Фермерській Асоціації, запрошує до членства та взаємовигідної співпраці. Товариство дає кращу ціну! А безпеку – гарантує!

Втрутитися у ситуацію на ринку міндобрив

Найбільші аграрні асоціації, що входять до складу ГС «Всеукраїнський аграрний форум»: Всеукраїнська аграрна рада (ВАР), Аграрний союз України, Всеукраїнська асоціація сільських та селищних рад, Українська аграрна конфедерація та Український клуб аграрного бізнесу направили офіційне звернення на ім'я прем'єр-міністра Володимира Гройсмана із закликом розібратись у проблемній ситуації, що склалась на вітчизняному ринку через заборону ввезення в Україну деяких мінеральних добрив.

ТАК, 26 березня Міжвідомча комісія з міжнародної торгівлі прийняла рішення про розширення дії антидемпінгових заходів на імпорт в Україну нітрату амонію (аміачної селітри) з Росії, підвищивши мита на імпорт аміачної селітри з Росії до 42,96%. Водночас ще з початку березня поточного року в Україні почала діяти заборона на імпорт сульфату амонію та суміші нітрату амонію з карбонатом кальцію або іншими неорганічними речовинами. Тобто щодо деяких добрив застосовуються відразу дві взаємовиключні санкції: заборона ввезення на митну територію України та антидемпінгове мито. При цьому існує плутина із конкретним переліком та описом добрив, до яких застосовуються обмежувальні заходи, вважають аграрії. Як зазначається, вітчизняні аграрії виступають проти запроваджених обмежень, оскільки вони призведуть до значного росту цін на добрива національних виробників, дефіциту на ринку добрив та девальвації гривні, що позначиться не лише на зменшенні бюджетних та валютних надходжень, а й на підвищенні рівня безробіття та, в свою чергу, негативно вплине на національні інтереси і рівень економічного зростання. Крім того, сільгоспвиробники звертають увагу на те, що, незважаючи на здійснювані Україною активні заходи у відповідь на введення Росією відповідних торговельних заборон та обмежень, поза увагою уряду залишається ситуація, яка склалася з імпортом в Україну російського аміаку. Відповідно до даних Державної служби статистики України, на сьогодні спостерігається значне збільшення імпорту аміаку. Зокрема, у період з 2015 по 2017 роки імпорт аміаку з Росії зріс у 6 разів – до 437 тис. т з 64 тис. т. Дана ситуація – введення заборон та мит на одну продукцію та ігнорування та не введення на іншу – демонструє вибірковий підхід української влади до запровадження санкцій проти російських компаній. Аграрні асоціації звертають увагу уряду на те, що вказана ситуація зі збільшенням імпорту аміаку з Росії, не повинна залишатися поза увагою Кабінету Міністрів України, адже також стосується необхідності забезпечення національної безпеки України.

Для багатьох громадян України ім'я легендарного полярного дослідника, професора океанографії, біолога, кліматолога і письменника Фрїтьйофа Нансена пов'язується перш за все із вивченням Північного Льодовитого океану. Розумному енергійному норвежцю вдалося здійснити безліч наукових відкриттів, зокрема 1888 року він очолює експедицію, яка пройшла велетенський крижаний острів Гренландію зі сходу на захід, що здавалося до того нездійсненним. Саме Нансен влітку 1893-го на знаменитому кораблі «Фрам» з 12-ма членами екіпажу вийшов з Норвегії і рушив до Північного полюса, щоб здійснити свою дивовижну мрію і першим з людей побувати на північній вершині світу. Та коли стало зрозуміло, що кораблем через накові льоди до полюса не добратися, навесні 1895-го Фрїтьйоф Нансен із Ялмаром Юхансеном покинули його і рушили до полюса пішки!

СКИЛЬКИ Ж треба було мати віри у свої сили, щоб зважитися на таку вкрай небезпечну експедицію? Відчайдушні сміливці, проводячи наукові дослідження, пройшли третину наміченого шляху. Та через нестачу харчів зазнали безлічі злигоднів у крижаний пустелі, відтак змушені були повернути назад. Але попереду їх чекав ще один «сюрприз» - дрейфуючі льоди не дали змоги повернутися на корабель, тож мандрівникам довелося перебути холодну полярну зиму на невідомому острові посеред океану! Аж через рік вийшли вони до Землі Франца-Іосифа, де випадково зустріли англійську експедицію. Відтоді Нансен став людиною легендарною, а його ім'я за величезний вклад у вивчення високих широт значить на мапах Арктики і Антарктики 25 разів!

Та є воно і на мапі України, за не менш вагому службу – щедру допомогу голодуючим на початку 20-х років минулого століття. Його діяльність із підтримки беззахисних та помираючих від голоду українців, на яку він спрямував чи не всі чималі власні кошти, була величезною. Приклад дієвої жертвовної любові Нансена до людей, що опинилися в надзвичайно скрутних життєвих обставинах, вражає досьогодні.

На шляху до Нобелівської премії миру

З моменту, коли Норвегія розірвала унію зі Швецією у 1905-му, Фрїтьйоф Нансен зі всім запалом подвижницької душі сприймає незалежність рідної держави і усіляко допомагає її становленню. Саме він їздив у Лондон до уряду Великобританії, щоб заручитися її підтримкою у цій справі, а згодом став послом Норвегії у Сполученому Королівстві. Після завершення Першої Світової війни Нансен багато зусиль докладає для створення першої міжнародної організації – Ліги Націй, що ставила основним завданням боротьбу за мир і подолання жаливих наслідків воєн. Його обирають верховним комісаром Ліги На-

цій у справах військовополонених, де він також, як і в науці, ставить собі найважчі і найgruntovніші завдання. А допомогати треба було близько 500 тисячам військовополонених із 26 країн! І ще внаслідок Жовтневого перевороту з Росії до Європи прибули понад 2 мільйони біженців...

Та більш масштабні випробування були попереду, всередині багатонаціональної Росії. Невелика у порівнянні з іншими партія більшовиків, що завдяки величезній фінансовій допомозі кайзерівської Німеччини (історична хроніка «Золото партії», Ігор Буніч –

див совість напівосвіченого міністра зі зграї бандитів при владі:

«Ми хочемо хліба, а ви годуєте нас розстрілами! Припиніть розстрілювати людей!»

Не допомогло... До того ж впродовж 1921 року продподаток, який почався з 8-ми пудів з господарства, суттєво підвищили кілька разів. Неймовірного удару по наших пращурках завдала і постанова ВУЦВК «Про комітети допомоги голодуючим Росії», якою, окрім збільшення продподатку, заборонялися... ярмарки, а також перевезення хліба з північних областей України до південних!

Україна

Щпрославлені імена

прим.авт.), безмежній брехні та небаченому досі несамовитому терору несподівано навіть для себе самої втрималася при владі внаслідок військового перевороту. Нещадними хлібними поставками в центр держави вона довела українських селян до голоду. Але великий гуманіст не відступив і від цього тягаря неймовірних проблем. Людство високо оцінило його титанічну працю - за багаторічні зусилля в наданні допомоги беззахисним Фрїтьйоф Нансен 1922-го отримує Нобелівську премію миру.

Москва нищила українців голодом у 1921- 23 роках

В радянській історії голод 1921-23 років в Україні усіляко замовчувався. Згубна економічна політика «військового комунізму» є основною причиною Голодомору 1921-23 років, від якого загинули, за різними оцінками, від 235 до 500 тисяч українців. В березні 1921 р. почався неймовірний тиск на українських селян – тоді був оголошений «продтиждень», і тисячі комуністів та безпартійних робітників посунули на село, мов та саранча. Нещадна податкова політика червоного уряду базувалася фактично на тероризмі. Аби зламати опір селян, що єдналися в повстанські загони, партія більшовиків взяла на озброєння стратегію голоду. Спеціальна постанова 12 серпня 1921 р. Ради з праці та оборони про застосування надзвичайних заходів при вилученні продподатку вимагала:

- Ввести до волостей та сіл, які опираються на наркомпродівцям, військові частини. Вони мають негайно вживати заходи примусового характеру під час збору продподатку.

Ця постанова «розв'язала руки» російським окупантам в Україні. У знаменитих п'яти «Листах до Луначарського» український гуманіст Віктор Короленко пристрасно бу-

Так силоміць утверджувався колоніальний небачений досі «радянський порядок», коли за вивезений з України хліб вона навзаєм нічого і нічого не отримувала. Ось один зі страшних офіційних документів того часу:

«В Апостолівському районі населення їсть котів і собак. Худоби залишилося менше 10%. Дитяча смертність зростає. Такі волості, як Кам'янська, Грушівська, Мар'янська, Покровська дають 40 – 60 трупів щоденно від голоду. В Грушівці 187 дітей померли від абсолютного голоду».

Певним чином голоду сприяла і посуха 1921 року, що охопила не лише Поволжя і Кубань, а й український Південь. Але в спільній «Українській, Вірменській, Грузинській ноті в справі голоду», направлений міністрів закордонних справ Німеччини Фрїдріху Розену 30 серпня 1921 р., йдеться:

«Епідемії, почасті й голод, дістали наші країни, Вірменію, Грузію та Україну, які могли допомогти собі самі, коли б не були окуповані російськими більшовицькими військами. Нуджа цих країн, які в нормальних умовах дуже багаті на всякі засоби прожитку, є виключно наслідком більшовицької окупації. Через те ці країни потребують тепер чужої допомоги, яка лиш тоді буде мати успіх, коли дістанеться в їхні руки безпосередньо, що могла б бути найкраще переведена шляхом висилки делегації Німецького Червоного Хреста до Вірменії, Грузії, України».

Від України ноту Німеччині підписав повірений у її справах Роман Смаль-Стоцький. А у вересні з проханням про допомогу Україні від голоду до Фрїтьйофа Нансена звернувся Олександр Шульгин, глава Надзвичайної дипломатичної місії уряду Української Народної республіки в екзилі.

Нансен рятує сотні тисяч українців

Великий гуманіст щиро відгукнувся на цю новітню, небачену у світовій історії, біду. Адже метрополії досі ніколи не утримували під своїм чоботом жителів колонії в такий сатанинський спосіб - страшною силою голодної смерті. В серпні Міжнародний Червоний Хрест звернувся до Нансена з проханням очолити організацію загальноєвропейської допомоги голодуючим в Росії. Той одразу взявся до величезної праці - особисто об'їздив Америку і Європу, звертався до урядів і приватних меценатів з проханням про допомогу.

шляху й інші труднощі - комуністична Росія не визнавала Лігу Націй. Лише веселіть популярність самого Нансена допомогла подолати непорозуміння. Після підписання договору з УРСР в грудні 1921-го вчений зі світовим ім'ям закликав добровольців до праці, і до України приїхали 60 чоловік на чолі з норвежцем В. Квіслінгом. До літа 1923-го Місія Нансена виконала величезну працю - поставила до України 315 тисяч пудів продовольства, 40 тонн медикаментів, 116 тонн риб'ячого жиру і т. п. До речі, епідемії того часу були страшними, 10 членів Місії загинули від них...

річних опадів. Та передові технології, які впроваджували іноземні спеціалісти, спрацювали й тут. Плюс поставка новітнього обладнання - восени 1923-го до Михайлівки прибули перші 10 «Фордзонів» та 7 залізничних вагонів із сівалками, плугами тощо. До кінця року тракторів було вже 22, а наприкінці 1924-го - 45, за архівними даними.

Умови праці в насінневому господарстві були прекрасними для тих голодних часів - 8-годинний робочий день плюс дві години на три-чотири разове безкоштовне харчування, щонеділі вихідний.

фахом, Григорій Сергійович Магдалина. І 1989-го його наполеглива праця досягла мети - славне і рідне михайлівцям ім'я Нансена було повернене господарству.

Радість за спільне коріння

На приміщенні радгоспної контори була встановлена меморіальна дошка на честь ученого і гуманіста. Влітку 1994-го до Михайлівки приїхав посол Норвегії в Україні з дружиною. Королівство Норвегія зняло документальний фільм про свого славного земляка, який допоміг українцям пережити Голодомор початку 20-х. Були відновлені давні дружні стосунки михайлівців з норвежцями.

Після розпаювання земель птахорадгоспу Григорій Магдалина став фермером, очолював Апостолівську районну асоціацію. Своє СФГ назвав «Ім. Ф. Нансена», щоб зберегти святе краям ім'я рятівника людських душ для прийдешніх поколінь. Як людина обдарована і допитлива, 12 років тому зайнявся вирощуванням дивовижної культури - пращура щиріци, південноамериканського амаранта. Подвижницька праця батька продовжується дітьми - донькою Григорія Сергійовича Вікторією і її чоловіком Олександром Петриком. Вони плекають найбагатші за вмістом мікроелементів та мінеральних речовин сорти амаранту «Харківський», «Лера», «Ультра», які мають лікувальні властивості. А у власній оселі створили гарний приватний музей, на стінах якого в кількох кімнатах документи, фото, публікації різних років розповідають про подвиг добросердого норвежця Нансена на українській землі. У жовтні 2011-го на День села з нагоди 150-річчя Фрїттьйофа Нансена за рахунок фермерських коштів була встановлена меморіальна дошка на приміщенні Михайлівської сільської ради.

А позаминулої суботи, 26 травня, у Михайлівці в СФГ «Ім. Ф. Нансена» відбувся фестиваль, присвячений благодійній діяльності великого норвежця. Його «родзинкою» став візит Надзвичайного і Повноважного посла Королівства Норвегія в Україні Уле Хорпестада, який з приємністю зазначив:

- Норвегія і Україна мають давнє спільне коріння, князь Ярослав Мудрий віддав доньку Єлизавету за норвежського принца Гаральда, згодом короля Норвегії, ми раді цьому. Норвегія як член НАТО допомагає українській армії досягти західних військових стандартів, робить перепідготовку звільнених в запас військовослужбовців АТО, зокрема в Чернівецькому університеті діють курси підприємництва. В Україні сьогодні працює вже більше 30 підприємств із норвежським капіталом, наша держава допомагає українцям із переходом до відновлених джерел енергії. Завдяки і цій зустрічі норвежці побачать, що Україна - прекрасна кра-

їна з добрими відкритими людьми, тут свято бережуть пам'ять про мецената і національного героя Норвегії Фрїттьйофа Нансена, проголошеного «Норвежцем Тисячоліття». А природа ваша взагалі супер.

Значну увагу присутніх викликав і виступ делегації вчених Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара. Вони обговорили перспективи збереження історико-культурної спадщини Нансена в Україні та відновлення і дослідження документів та артефактів історії з метою підготовки ґрунтовної наукової праці про допомогу Місії Нансена українцям у тяжкі часи російської окупації та голодомору, про його унікальний досвід впровадження нових методів господарювання. Учасники фестивалю здійснили екскурсію до приватного музею Нансена, оглянули експонати та артефакти, пов'язані з діяльністю норвезького мецената, зокрема і колишні будівлі насінневої станції в Михайлівці. Ще були обговорені можливі перспективи збереження на базі СФГ «Ім. Ф. Нансена» вектора інноваційного розвитку, початок якому було закладено особисто Нансеном близько ста років тому.

Відбувся фестиваль завдяки зусиллям голови СФГ «Ім. Ф. Нансена» Олександра Петрика та його дружини Вікторії Григорівни. Цікавим і змістовним був і виступ Олександра Тарасовича на святі:

- Фестиваль задуманий як поштовх до більш скрупульозного вивчення історії взаємин українського і норвезького народів, данина вдячності людині, яка врятувала життя сотень тисяч українців від голодомору. Діяльність Нансена та його унікальний соціо-культурний внесок в історію українського народу заслуговують далеко більшої уваги і пошани в Україні. Окрім посольства, ми налагодили гарні стосунки і з Українсько - Норвезьким центром культури в Харкові. Є задум створити в Михайлівській загальноосвітній школі історичний музей Фрїттьйофа Нансена. Зважаючи на історичні обставини, Михайлівка може стати культурно-економічним центром українсько-норвезьких стосунків у Дніпропетровській області, своєрідним «магнітом» для громадян Норвегії, місцем паломництва туристів. Можна думати і про взаємовигідний обмін товарами, характерних для наших різних кліматичних зон. Ми відчуваємо свою причетність до проектування майбутнього як носії унікальної минувшини краю.

Вочевидь, зберегти і розвинути цю добру історичну спадщину є обов'язком і кожного громадянина України. Це буде знак вдячності іноземцю, Людині, яка так багато змогла зробити для порятунку українців у лиховісні часи окупації та голодомору.

Григорій ДАВИДЕНКО.

вдячна Нансену

Момент зустрічі з Надзвичайним і Повноважним послом Королівства Норвегії Уле Хорпестадом в Михайлівці.

Ось проникливі рядки зі звернення Нансена до парламенту Королівства Норвегії:

«Наш обов'язок зрозумілий. Величезні простори Росії страждають від голоду, який збільшується з кожним місяцем. Будь-яка кількість продуктів, яка поступить в яку-небудь частину країни, зменшить тиск голоду. Бачитимемо перед собою лише одну велику мету: приййти на допомогу нашим братам, муки яких величезні. І цим щедрим шляхом допомоги підтримуємо честь нашої рідної країни!»

Великий гуманіст знаходив точні слова для найголовнішого - підтримки стражденим. Коли йому відмовляли, мовляв, не варто щось робити для більшовиків, бо вони є терористами і окупантами рідної країни, то Фрїттьйоф Нансен відповідав: «тут прості люди, вони мають нормально жити, мають існувати!» І зібрав таким чином мільйони доларів і сотні тисяч пудів хліба.

Та допомогти голодуючим українцям було зовсім непросто із кількох причин. Найголовнішою була та, що радянська Росія завзято заходила в облогу, стверджуючи, що «ніякого голоду в Україні немає». І завдавала дурня усьому світові, мовляв, «наш лад найгуманніший і найсправедливіший».

Місія Нансена, під егідою якої він поєднав зусилля 32 благодійних організацій Норвегії, Франції, Нідерландів, Сполучених Штатів та інших держав, зустріла на своєму

Показова сільгоспстанція в Михайлівці

Нансен особисто відвідував Україну і зробив далекоюжні висновки про зміст співпраці Місії. У доповіді він зазначив:

«Стан такий, що хоча, як і раніше, на перше місце треба ставити допомогу голодуючим, разом з тим доводиться звертати увагу на допомогу селянам у відродженні сільського господарства. Необхідно будувати показові сільськогосподарські станції з метою навчання селян передовим методам».

В липні 1923-го Нансен укладає з урядами УРСР і РСФСР договори, які визначили права і обов'язки сторін з організації і управління діяльністю таких пунктів. В Україні насінневу станцію вирішили розмістити в одному з найбільш постраждалих тоді сіл - Михайлівці Апостолівського повіту, в Росії її заснували в селі Росташі Саратовської області, в Чорноземному поясі, де живе чимало українців. В кожному з них Нансен вклав по 10 тисяч доларів, величезних на той час коштів, отриманих від книговидавничої діяльності та Нобелівської премії миру. Природні умови й місцезнаходження «Першої землеробної станції доктора Нансена» на Апостолівщині були тоді, як і зараз, несприятливими для рільництва. Господарству відвели 6 тисяч гектарів переважно суглинків, з мінімальною кількістю

Заробітна плата виплачувалася грошима, за які можна було купити продукти, а не «трудоднями-дурноднями», як пізніше в колгоспах. Кожна родина, члени якої працювали на станції, отримувала увесь необхідний одяг - куртки, чоботи, гетри тощо, емальований посуд - відро, чайник, 15 мисок. Запрацювали молокозавод і конезавод, робота господарства за новітніми технологіями з 1925 року почала давати стабільні прибутки. Постійно працювали курси трактористів, організовувалися виставки породистих коней тощо, до кожної михайлівської оселі було підведено електропостачання. За спогадами михайлівських старожилів, механізовані загони станції допомагали обробляти землю і в інших селах.

За договором, станція 1928 року була передана українському уряду, який на її базі заснував радгосп імені Нансена. Господарство стабільно працювало до післявоєнних часів, коли дало трьох Героїв Соціалістичної праці. Та в 1953-му за вказівкою згори з метою «прибрати буржуазні назви» радгосп став називатися «Прогрес», а з середини шестидесятих - птахофабрика «Михайлівська». Так тривало до часів перебудови, коли почали лунати голоси за відновлення справедливості і повернення імені свого рятівника господарству. Найдужче клопотався про це директор Михайлівської школи, історик за

! Треба ж зустріти хоч якусь перешкоду, щоб оцінити як слід успіх Фрїттьйоф Нансен

Думали про пенсію? Варто знати

Три простих кроки розрахунку виплат

Пенсійне законодавство ніби навмисно побудоване так, щоб заплутати нас у термінах, формулах і визначеннях. Схема розрахунків оперує набором даних, які є в особистих документах та довідниках того, кому розраховують пенсію, або які отримують з обчислень:

стаж (обчислюється у місяцях);
коефіцієнт страхового стажу (Кс);
індивідуальний коефіцієнт трудового стажу;
величина оцінки одного року стажу (у відсотках, Вс);
коефіцієнт заробітної плати застрахованої особи;
сума коефіцієнтів заробітної плати;
сума заробітної плати;
заробітна плата для обчислення пенсії;
середня заробітна плата (дохід) у середньому на одну застраховану особу загалом в Україні.

Без належного досвіду та знань можна заплутатися в цих термінах, навіть обчислюючи пенсію за віком. Більше труднощів виникає із розрахунками пенсій держслужбовців, науковців, військовослужбовців, чорнобильців, інвалідів та інших особливих категорій громадян. Аби позбавитися сумнівів, краще звернутися до неза-

лежного фахівця з розрахунку пенсії, який не залишить поза увагою жодної цифри.

Як підвищити розмір пенсії

Для майбутнього пенсіонера, приміром, чоловіка 1957 року народження, який надав усі необхідні документи, зокрема й довідку по зарплаті до 1 липня 2000 року за 248 безперервних місяців і чия заробітна плата за цей період коливається від 0,48 до 4 розмірів середніх зарплат в Україні того періоду, кінцевий розмір пенсії може бути різним.

Якщо це був розрахунок пенсії без оптимізації на підставі наданих документів, майбутній пенсіонер отримає загальний розмір пенсії за віком — 2269 гривень.

А якщо це був розрахунок з оптимізацією з урахуванням даних по заробітній платі до 1 липня 2000 року, то визначення оптимальних безперервних 60 місяців страхового стажу до 1 липня 2000 року надає можливість підвищити розрахунковий розмір пенсії, і він складе 3337 гривень.

Тобто правильний вибір періодів оптимізації заробітної плати для розрахунку майбутньої пенсії суттєво впливає на її розмір.

Змінити розмір заробітної плати або тривалість страхового стажу в минулому неможливо. Але за допомогою правильно проведених розрахунків можна істотно підвищити розмір пенсії.

Нерідко органи ПФ «омінають» деякі надані документи, враховують або, навпаки, не враховують окремі періоди страхового стажу. Як наслідок, розмір пенсійних виплат виявляється набагато нижчим, ніж можна було очікувати.

Крок 3. Подайте заяву про призначення пенсії

Коли проведено розрахунки, обрано найвигідніший період страхового стажу, підготовлено всі документи, необхідні для призначення максимальної пенсії, залишається лише скласти заяву про призначення пенсії та подати її до органів ПФ. Але при цьому треба правильно зазначити періоди, які потрібно виключити з підрахунку заробітної плати.

Також можна подати до органів ПФ заяву про виплату пенсії через особистий банківський рахунок. Для цього попередньо уклавши з уповноваженим банком угоду й отримавши номер поточного рахунку та реквізити.

Тетяна ВОЙНОВА,
адвокат.

Крок 1. Документи для призначення пенсії

На розмір пенсії насамперед впливають стаж і розмір заробітної плати. Тому для її розрахунку обов'язково потрібні: трудова книжка або документи, які підтверджують страховий стаж; довідка про заробітну плату за будь-які 60 місяців страхового стажу підряд до 1 липня 2000 року (за бажанням та за умови підтвердження довідки про заробітну плату первинними документами) і за весь період страхового стажу з 1 липня 2000 року (за даними відділу персоналізованого обліку).

При цьому заробітна плата за 60 місяців до 1 липня 2000 року також враховуватиметься, якщо страховий стаж, починаючи з тієї ж дати, менший ніж 60 місяців.

А от сполука «за бажанням» не означає, що можна не надавати довідку про розмір заробітної плати до 1 липня

2000 року. Адже це можуть бути саме ті документи, які суттєво вплинуть на розмір пенсії. І далі ми пояснимо чому.

На перехідний період із 2017 по 2019 рік застосовуватимуться окремі правила призначення пенсії за віком. Тобто ті, хто мають право звернутися за пенсією з жовтня 2017 року по березень 2018 року, обирають між двома шляхами призначення та розрахунку розміру пенсії. А от пенсії, призначені раніше, перерахували за єдиними правилами з 1 жовтня 2017 року за матеріалами пенсійних справ.

Крок 2. Проведіть попередній розрахунок пенсії

Коли зібрано необхідні для призначення пенсії документи, час звертатися до органів ПФ. Але як упевнитися, що розмір пенсії, щомісячного доходу на майбутнє, розрахують правильно?

Судове засідання в режимі відеоконференції

На практиці не рідко бувають ситуації, коли в представника немає можливості з'явитися в приміщення суду, у разі, якщо справа розглядається в іншому місці, районі чи області. Для уникнення таких проблем законодавець передбачив можливість брати участь в судовому засіданні в режимі відеоконференції.

Проведення судового засідання в режимі відеоконференції допускається в господарському, цивільному, адміністративному та кримінальному процесі.

Спробуємо розібратися, як учасникам процесу скористатися таким інструментом, як відеоконференція на практиці на прикладі участі у судовому розгляді господарських спорів.

ЩО ТАКЕ ВІДЕОКОНФЕРЕНЦІЯ?

Відеоконференція – це телекомунікаційна технологія інтерактивної взаємодії двох або більше віддалених учасників судового провадження з можливістю обміну аудіо- та відеоінформацією в реальному масштабі часу з урахуванням керуючих даних.

Відповідно до приписів ч. 1 ст. 197 Господарського процесуального кодексу України (далі – ГПК) учасники справи мають право брати участь у судовому засіданні в режимі відеоконференції поза межами приміщення суду за умови наявності у суді відповідної технічної можливості, про яку суд зазначає в ухвалі про відкриття провадження у справі, крім випадків, коли явка цього учасника справи в судове засідання визнана судом обов'язковою.

Згідно з ч. 7 та ч. 8 ст. 11 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» учасникам судового процесу на підставі судового рішення забезпечується можливість брати участь у судовому засіданні в режимі відеоконференції у порядку, встановленому законом. Обов'язок забезпечити проведення відеоконференції покладається на суд, який отримав ухвалу про проведення відеоконференції, незалежно від спеціалізації та інстанції суду, який прийняв таке рішення.

Судові засідання проводяться виключно в спеціально обладнаному для цього приміщенні суду - залі засідань, яке придатне для розміщення сторін та інших учасників судового процесу і дає змогу реалізовувати надані їм процесуальні права і виконувати процесуальні обов'язки.

Таким чином технічні засоби і технології, які використовуються в судовому засіданні під час проведення відеоконференції мають забезпечувати належну якість зображення та звуку. Учасникам судового процесу має бути забезпечена можливість чути та бачити хід судового засідання, ставити запитання і отримувати відповіді, реалізовувати інші надані їм процесуальні права та виконувати процесуальні обов'язки, передбачені ГПК.

Процес судового засідання та результати процесуальних дій, проведених в режимі відеоконференції, фіксуються судом, який розглядає господарську справу, за допомогою технічних засобів відеозапису. Носій відеозапису відеоконференції додається до журналу судового засідання і після закінчення судового засідання приєднується до матеріалів справи. Учасник, який має намір скористатися правом на участь у судовому засіданні в режимі відеоконференції згідно із ч. 2 ст. 197 ГПК України подає клопотання не пізніше ніж за п'ять днів до судового засідання. Копія клопотання в той самий строк надсилається іншим учасникам справи.

Згідно з ч. 7 ст. 197 ГПК у клопотанні про участь у судовому засіданні в режимі відеоконференції в приміщенні суду в обов'язковому порядку зазначається суд, в якому необхідно забезпечити її проведення. ГПК не передбачено заборони вказувати у клопотанні декілька суддів на вибір судді, в якому можливе проведення відеоконференції. Участь особи у судовому засіданні в режимі відеоконференції може відбуватися під час розгляду справ у судах першої, апеляційної, касаційної інстанції. Варто наголосити, що у клопотанні про участь у судовому засіданні в режимі відеоконференції потрібно зазначити, а також детально розписувати обставини, на підставі яких учасник просить суд задовольнити клопотання, та обов'язково додати докази, якими обґрунтовується неможливість прибуття до суду. Відповідно до п. 1.3 Інструкції про порядок роботи з технічними засобами відеозапису ходу і результатів процесуальних дій проведених у режимі відеоконференції під час судового засідання, від 15 листопада 2012 року №155 затвердженої наказом Державної судової адміністрації України, обов'язок забезпечити проведення відеоконференції покладається на суд, який отримав судові рішення про проведення відеоконференції, незалежно від спеціалізації та інстанції суду, який прийняв таке рішення.

Про відмову або задоволення клопотання про участь у судовому засіданні в режимі відеоконференції суддя постановляє ухвалу.

Копія ухвали про участь особи у судовому засіданні в режимі відеоконференції у приміщенні суду негайно надсилається до суду, який зобов'язаний організувати її виконання, та особі, яка братиме участь у судовому засіданні в режимі відеоконференції.

Ухвала про участь особи у судовому засіданні в режимі відеоконференції має містити:

- 1) найменування суду, якому доручається забезпечити проведення відеоконференції;
- 2) ім'я (найменування) особи, яка братиме участь у судовому засіданні в режимі відеоконференції, та її процесуальний статус;
- 3) дату і час проведення судового засідання.

Законодавством не передбачено перелік підстав, за наявності або відсутності яких суддя може відмовити у задоволенні клопотання про проведення судового засідання в режимі відеоконференції.

До випадків, в яких суддя відмовляє у задоволенні клопотання про проведення судового засідання в режимі відеоконференції можуть бути віднесені такі:

- 1) клопотання подано з порушенням строку подання клопотання про участь учасника справи у судовому засіданні в режимі відеоконференції;
- 2) відсутня технічна можливість проведення засідання в режимі відеоконференції.

У разі якщо особа, яка подала клопотання про участь у судовому засіданні в режимі відеоконференції, з'явилася до зали судового засідання, така особа бере участь у судовому засіданні в загальному порядку.

Основні переваги проведення судового засідання в режимі відеоконференції:

- 1) сприяє підвищенню оперативності здійснення судочинства;
- 2) дотримання строків судового розгляду, як важливого елемента права на справедливий суд, гарантованого ст. 6 Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод;
- 3) економія коштів учасників господарського процесу, а отже, зростання доступності правосуддя та реалізації низки інших важливих завдань, які слугують загальною метою ефективного захисту особою порушених прав, свобод та інтересів.

Вадим КУЦМИДА, юридичний портал
«Протокол».

Прогнозують дуже спекотне літо **С**ИНОПТИК

Всі чекають літа - теплого і сонячного, але коли синоптики обіцяють справжнє пекло протягом усього сезону - це лякає не менше, ніж холодні і дощові літні місяці. Саме таким, за словами директора Укргідрометцентру Миколи Кульбіди, буде літо-2018 - погода почала бити теплові рекорди вже в квітні, який став найтеплішим на всю історію спостережень, а це від 80 до 100 років у різних регіонах. Микола Кульбіда заявив, що в цьому році температура другого весняного місяця перевищила норму на 5-6 градусів у всіх областях, лише на сході було трохи прохолодніше.

- У червні очікується, що температура буде вищою за норму на 1-1,5 градуса по всій території України, в липні - аналогічно, тільки в Прикарпатті відхилення від норми буде ще вище, від двох до двох з половиною градусів, - каже Микола Кульбіда. - Такою ж буде погода і в серпні - найбільше відхилення від норми очікується в західних областях, на інших територіях - на півтора градуси вище норми.

І Національна метеослужба США, яка щомісяця прогнозує прогноз для України, обіцяє на все літо температуру вищу і значно вищу від норми, особливо це стосується центральних і південних регіонів. На опади, за словами директора Укргідрометцентру, сподіватися не варто - їх буде недостатньо протягом усього спекотного сезону.

А ось прогноз народних синоптиків більш обнадійливий - дощі будуть, іноді опадів навіть занадто багато. Як зазначає народний синоптик Володимир Деркач, початок літа буде дощовим і прохолодним.

- Дощі йтимуть з невеликими перервами у першу декаду червня, - розповідає Володимир Деркач. - Середина червня буде теплішою, ніж його початок, але не занадто, опадів стане менше. А в кінці місяця прийде справжня літня спека. Але навряд чи буде більше +30.

Найсекотнішим місяцем стане липень, зрідка розпечені міста і села будуть охолоджувати сильні короткочасні дощі зі шквалами. На вулиці прогнозується +30 і вище. Народний синоптик Леонід Горбаль також обіцяє теплий червень із дощами і спеку в кінці місяця. А ось в липні нас чекають зливи, які будуть лити половину місяця, і спека - в період дощів +24 ... +26, у сухі дні - вище 30 градусів. У серпні вище +30 температура підніметься не буде, опадів також майже не передбачається.

Вчені назвали найкориснішу ягоду

Потрібно їсти 450 грамів цієї ягід щодня, кажуть експерти.

Вчені з Італії під час досліджень на мишах встановили, що вживання полуниці може допомогти боротися з агресивними формами раку молочної залози. Гризуни отримували полуничний концентрат як доповнення до основного раціону в такій кількості, як 450 грамів ягід для людини щодня.

Через п'ять тижнів після початку вживання пухлини в запущених випадках зменшилися. При легких формах онкозахворювання пухлини зникали.

За словами вчених, полуниця може зменшити активність генів, відповідальних за ріст метастазів.

Червень тому зелениться, хто працювати не ліниться

Які роботи виконують в саду на початку літа

УСАДУ регулярно розпушують ґрунт, видаляють бур'яни пристовбурних кругах рослин і міжряддях. Поростки, що з'являються на штамбах (стовбурах) і біля коріння плодих дерев, видаляють біля самої основи.

При нестачі вологи зав'язі іноді надмірно обсыпаються, а ягоди дрібнішають. Особливо потребує поливу чорна смородина - це найбільш вологолюбна культура. У разі посушливої погоди поливають рослини, враховуючи, що різкі переходи від нестачі до надлишку води негативно впливають на ріст і розвиток плодих дерев. Норми і терміни поливу залежать від місцевих умов, ґрунту, клімату, породи і віку рослин. При цьому важливо забезпечити рівномірне зволоження ґрунту на глибину розташування коренів (50-60 см).

На ділянках суніці в червні видаляють батоги - «вуса», залишаючи лише ті з них, які потрібні для отримання розсади. Видалення батогів проводиться у місцях їх виникнення. «Вуса», що залишаються для вкорінення, прищиплюються до ґрунту. Під плодоносні кущі суніці по можливості розкласти підстилку з соломи або іншого матеріалу.

У пагонів малини і ожини, які досягли висоти 60-100 см, бажано прищипнути верхівки, щоб стимулювати розгалуження, що збільшує урожай майбутнього року.

У першій декаді червня завершують посадку в ґрунт розсади літ-

На порі, на часі

них квітів: сальвії, пеларгонії, фуксії, лобелії, бегонії бульбової, жоржин і кілимових рослин.

Скошують газони. Обрізаючи молоді пагони, формують живоплоти й окремі кущі. Видаляють пагони у щеплених троянд, бузку та інших чагарників, вирізаючи її секатором біля самої основи.

У клематисів розправляють батоги і підв'язують їх до опори, слабкі видаляють, потім підготовують повним розчином мінеральних добрив.

Добриво з цибулевого лушпиння має такі корисні властивості: відновлює і зміцнює кореневу систему; стимулює ріст рослини; покращує структуру ґрунту; бореться зі шкідниками.

Особливо корисно удобрювати з лушпинням цибулі картоплю, помідори, перець і огірки. Для того, щоб таке добриво принесло максимум користі, воно повинно бути свіжим.

Скористайтеся цим рецептом, щоб отримати знатний урожай, незважаючи на примхи погоди. Ось що вам знадобиться: склянка лушпиння, 10 літрів води.

Ось що потрібно робити: лушпиння і воду доведіть до кипіння; отриманий відвар повинен добре охолонути і настоятися кілька годин; після цього процідіть відвар. Застосовуйте відвар тільки в свіжому вигляді - поливайте їм рослини і розсаду.

Під час поливу обробіть цим засобом зворотний бік нижніх листків - це допоможе впоратися з комахами.

Огірки ростуть, мов на гріждах!

Як забезпечити сім'ю свіжими огірочками на все літо? Ми підібрали для вас рецепт чудо-підживлення для огірок, головний компонент якої... цибулиння.

НА ПРАВАХ РЕКЛАМИ

«ДИКРАСИН» – НАДЕЖНАЯ ПОМОЩЬ БОЛЬНЫМ СУСТАВАМ И ПОЗВОНОЧНИКУ

... Артроз коленных и тазобедренных суставов не давал работать нормально, ноги сами подкашивались. При радикулите тяжело наклоняться, поясницу ломало, ноги были как ватные. Ходить трудно. Лечилась долго, но эффекта хватало лишь на время. А с возрастом все только ухудшалось...

К сожалению, такие жалобы не редкость. Практически нет человека, у которого не болели бы суставы, не беспокоил позвоночник. Но помощь есть!

Средство, изобретенное болгарским локализацией, подагры и других заболеваний Димитрием Кристевым, было создано именно для таких целей. «Дикрасин» имеет абсолютно натуральный состав, лучшее доказательство в пользу

при активном применении позволяет забыть о боли в спине и суставах, а тем, кто терпелив и настойчив, это средство может помочь даже в запущенных случаях.

«Дикрасин» - это водно-кислотный настой лекарственных трав, богатый флавоноидами, дубильными веществами и эфирными маслами. Флавоноиды укрепляют стенки капилляров и сосудов, улучшают их тонус и эластичность, препятствуют их склеротическому поражению. И самое главное, они подавляют ферменты, разрушающие гиалуроновую кислоту, являющуюся основным компонентом синовиальной жидкости, которая питает суставные хрящи и выполняет роль амортизатора. Эфирные масла оказывают местное раздражающее и ревульсирующее действие на кожу. Дубильные вещества проявляют обезболивающее, противовоспалительное и бактерицидное действие.

«Дикрасин» способствует укреплению сосудов, улучшает кровообращение, уменьшает боль и отек в суставах. Он будет полезен тем, кто давно страдает от остеохондроза, артрита и артроза различной

Анна Владимировна, Винницкая обл., 69 лет:

«Пользуюсь «Дикрасином» уже второй год. Сдвиги большие: руки в локтях расправились на 80%, пальцы уже не крутит, сама глазу и второе лето банки закручиваю. Седалищный нерв на левой ноге уже не беспокоит, колени перестали опухать, а пятки колоть. О радикулите также забыла. Очень хорошее средство, довольна результатами. Спасибо».

«Дикрасин» применяется наружно (подробнее смотрите информацию к применению). Курс применения - 18 дней. На курс необходимо 3 флакона. Повторные курсы можно проводить через две недели.

Не рекомендуется: детям до 15 лет; при кокартрозе 3-4 ст.; при аллергических, воспалительных и инфекционных заболеваниях кожи; во время беременности и кормления грудным молоком.

«Дикрасин» можно приобрести в аптеках или заказать в ДП «Гамай»

**0(4595) 6 88 59;
0(93) 098 16 63;
0(97) 221 47 66;
0(99) 508 73 75**

ежедневно кроме субботы и воскресенья с 9:30 до 16:00

Консультация врача
понедельник 11:00-16:00
пятница 10:00-13:30

www.dicrasin.com.ua

Обласна щотижнева газета
«ФЕРМЕР ПРИБДНІПРОВ'Я»
Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899P від 23.02.2017 р.
ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ
ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»
Голова редакційної ради
Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ
Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41, оф.109
786-02-21, 098-183-00-18, 050-850-72-74
e-mail: farmer.gazeta@gmail.com
www.farmer.dp.ua
www.facebook.com/farmer.dp.ua
Друк ТОВ «Видавничий дім «Кераміст»
69057, м. Запоріжжя, вул. Седова, 16
Обсяг 3 друк. арк. Друк офсетний.
Зам. № 1883922. Тираж 26980

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.
Гонорар сплачується тільки за замовлені матеріали.
Під цим знаком матеріал опубліковано на комерційній основі.
Відповідальність за зміст реклами несуть рекламодавці.
Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове.
Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.
Оформлення передплати та доставку газети здійснює Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».
Передплатний індекс 60092

Топ-10 перспективних напрямків експорту ягоди

Agrobiznes

Економіст інвестиційного центру ФАО Андрій Ярмач виступив на дев'ятій Міжнародній конференції «Ягоди України-2018: заморозка та свіжий ринок» і розповів про найбільш вигідні культури на напрямки експорту для українських ягідників.

«Варто зауважити, що ягоди на сьогоднішній день є гарячою темою не тільки у плодоовочевому бізнесі України, але й в усьому світі. В Європі в середньому ринок ягід зростає на вісім відсотків на рік, на фоні того, що ринок інших фруктів практично не зростає взагалі: його щорічне зростання співставне з інфляцією і можна констатувати його стагнацію. Але ягоди на сьогоднішній день не тільки зростають, але й успішно забирають шматок ринку у інших більш традиційних фруктів, не зважаючи на те, що вони є більш дорогими», - підкреслив Андрій Ярмач.

За його словами, Україна не може залишитися обабіч таких тенденцій, вона може і повинна ними користатися.

Україна за чистими обсягами експорту є вже четвертим найбільшим експортером малини у світі та третім – в Європі. Але сьогодні експортуємо в основному ягоду не дуже високої якості. Це негативно впливає на імідж.

Загалом, ринок ягід в Європі зростає дуже швидко. Найбільш динамічно зростає сегмент лохини, також відносно динамічно зростає сегмент малини та ожини. Звичайно, малина трошки випереджає.

Суніця садова – той сегмент, який є найбільшим у ягідному бізнесі, його зростання продовжується, але він втрачає свою частку ринку за рахунок більш динамічного зростання інших сегментів.

Що варто зауважити, як краще про-

давати ягоду? Європейці та американці знайшли дуже хорошу нішу, вони продають ягоду як снєк – ожину, малину і особливо лохину (чорниця садова). Це та ягода, яку зручно споживати.

«Яка ще тенденція у світі звертає на себе увагу? Я б сказав, що дуже цікавою є тенденція переходу виробництва ягід в захищений ґрунт. Це дозволяє не просто і не тільки отримувати ягоду раніше, але й отримувати ягоду з більш високими якісними параметрами. Це надзвичайно важливо, оскільки це дозволяє заробити більше грошей.

Отже, цей сегмент є трендовим, він зростає дуже швидко, але є й інший бік – це робоча сила. Як ми впораємося з цією проблемою? Зараз це велике питання і воно постає вже в Україні.

«Звичайно, ми маємо свої переваги, і нам не треба боятися – за умови професійного підходу у нас є непогана маржа, особливо при експорті свіжої ягоди. Ця маржа дозволяє нам запропонувати непогані умови для людей, які готові працювати на збиранні ягоди. Не треба боятися того, що хтось буде заробляти більше – треба боятися, що ми не зможемо зібрати та експортувати якісну продукцію», - зауважив експерт.

На його думку, дуже важливо зосередитися на експорті свіжої ягоди. «Це не означає, що ми не зможемо переробляти ягоду – навпаки, але це просто два різних види бізнесу, і в ягоді свіжій значно більше грошей. Це, можливо, трошки складніший сегмент, але це той сегмент де ми зможемо заробляти більше грошей.

Найбільше споживання ягід у Південно-Східній Азії, Китаї та Індії. Це той ринок, на який всі звертають увагу. Можливо там зараз немає ще такого розуміння і традицій споживання ягід як у Європі та Північній Америці, але це той регіон, який бурхливо розвивається.

У рамках топ-15 культур експерти ви-

значали для кожної культури топ-50 країн з імпорту.

Отже, якщо говорити про свіжі ягоди, то найбільш привабливими для нас країнами-ринками збуту свіжих ягід є Німеччина – на першому місці, а також – Великобританія та Голландія. Це ті країни, де великі обсяги імпорту ягід, досить динамічна торгівля, непогане споживання, ну а у випадку з Голландією – вона також центр перепродажу продукції.

До рейтингу увійшла свіжа лохина та свіжа малина. Свіжа суніця не увійшла до рейтингу найбільш перспективних експортних культур. У той же час – вона була досить близькою.

Досить цікаво, що на четвертому місці найбільш пріоритетних ринків для експорту свіжої ягоди розташувалися Сполучені Штати Америки, а на п'ятому – Гонконг, Китай. Тобто, це досить віддалені від нас країни, але які споживають досить великі об'єми

імпортової ягоди і куди ми її можемо постачати.

Також у десятку цікавих для нас країн в плані експорту свіжої м'якої ягоди увійшли Польща, Канада, Швейцарія, Австрія і Франція. Відносно перспективними для нас ринками є Швеція, ОАЕ, Норвегія, Бельгія і Литва.

«Щодо ягоди замороженої. В цьому сегменті трішки інша ситуація. Насправді ми очікували, що в цьому рейтингу буде більше віддалених країн, однак цього не сталося. Серед найбільш перспективних країн для збуту цієї продукції з віддалених країн у рейтингу були лише США та Канада, і вони також займали четверте та п'яте місце. Очолила рейтинг знову Німеччина, а на другому та третьому місцях розташувалися Голландія та Франція. Також до рейтингу увійшли Польща, Австрія, Великобританія, Швеція і Бельгія», - підсумував Андрій Ярмач.

День друзів

Свято ще не стало офіційним в нашій країні, але, незважаючи на це, День друзів – прекрасний привід привітати своїх близьких, вручити подарунки.

Історія

Це свято прийшло до нас із США. Вперше його відзначали ще в далекому 1935 році. Але цей знаменний день був не 9 червня, як зараз, а в першу неділю серпня. З часом дату перенесли на нинішню.

У 1958 році Генеральна Асамблея ООН вирішила, що це свято буде відзначатися і в Європі, але точної дати не призначили, і тільки майже через 50 років, на 65-ій сесії, в 2011 році була обрана дата – 30 липня. Підставою для цього була Декларація дій у сфері культури і світу.

Свято не можна назвати даремним. Адже друзі дуже важливі у житті. Про дружбу говорили всі великі люди свого часу, тому афоризмів, або цитат відомих особистостей про неї можна підібрати величезну кількість. Наприклад, Арістотель говорив: «Друг — це одна душа, що живе в двох тілах». А Бенджамін Франклін залишив нам такі афоризми: «Брат може не бути другом, але друг — завжди брат», «Вибирай друга не поспішаючи, ще менше квапся проміняти його».

Оригінальний рецепт

Буряковий суп-юре

1 л бульйону (води) поставити нагріватись на невеликому вогні до кипіння. Тим часом почити овочі: 2-3 картоплі, 1 цибулька, 1 велику моркву, 2 середні буряки, 2 зубці часнику. Моркву і буряк натерти на крупній тертці, цибулю, часник і картоплю нарізати.

Обсмажити часник у двох столових ложках олії 30 секунд, додати цибулю і смажити до золотистого кольору. Покласти моркву і, помішуючи, смажити 1-2 хвилини. Додати буряк, 1 чайну ложку цукру, чайну ложку яблучного оцту (або лимонного соку)

Перемішати, накрити кришкою і тушкувати 5-10 хвилин.

В киплячий бульйон покласти картоплю, закип'ятити і варити 5 хвилин. Додати тушковані овочі і варити разом 15 хвилин.

Посолити, поперчити і виключити. Збити до однорідного стану. Готово! Смакує теплим із сметаною.

Пишіть:
49000, м. Дніпро,
вул. Воскресенська, 41, оф.109

Дзвоніть:
(056) 786-02-21,
098-183-00-18,
050-850-72-74

Передплатити
«Фермер Придніпров'я» можна
у будь-якому поштовому відділенні
області до 25 числа щомісяця.
Передплатний індекс 60092.